

**Protokół nr 18/2011
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 12 września 2011 r.**

BRM-ZKO.0012.12.15.2011

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecny był: radny Maciej Zieliński.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Informacje Prezydenta Wrocławia:

- 1) informacja o przebiegu wykonania budżetu Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku;
- 2) informacja o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku;
- 3) informacja o przebiegu wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku;

II. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 329/11;**
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 330/11;**
- 3) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 286/11.**

III. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

- 1) rozpatrzenie wezwania Państwa [redacted] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu - **druk nr 249/11;**
- 2) rozpatrzenia wezwania [redacted] sp. z o. o. do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Borowskiej i Kamiennej we Wrocławiu - **druk nr 285/11;**
- 3) skargi [redacted] Sp. z o.o. z dnia 29 sierpnia 2011 r. skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr VIII/141/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 14 kwietnia 2011 r. sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Borowskiej i Kamiennej we Wrocławiu - **druk nr 323/11;**
- 4) rozpatrzenia wezwania Pana [redacted] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie regulaminu przyznawania dodatków oraz innych składników wynagrodzenia dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez Miasto - **druk nr 284/11;**

5) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] i Pani [REDACTED] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie rozpatrzenia wezwania mieszkańców osiedla pawłowice do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie ustalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia – **druk nr 306/11;**

6) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Dyrektora Izby Wyrzeźwień – **druk nr 318/11;**

7) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] i Pana [REDACTED] na Dyrektora Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej nr [REDACTED] we Wrocławiu – **druk nr 317/11;**

8) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 316/11;**

9) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 315/11;**

10) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 311/11;**

11) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 313/11;**

12) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 310/11;**

13) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 312/11;**

14) rozpatrzenia skargi Pana [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 314/11.**

IV. Sprawy bieżące:

1) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie pisma mieszkańców budynku przy ul. [REDACTED]

2) Pismo Pana [REDACTED] z dnia 24 lipca 2011r.

3) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wystąpienia Pana [REDACTED] z dnia 28 czerwca 2011r. dotyczącego uporządkowania wnętrza blokowego w rejonie ulicy Grunwaldzkiej, Górnickiego, Sienkiewicza, i Reja.

4) Pismo Pana [REDACTED] z dnia 16 sierpnia br., dotyczące wydania kluczy do pralni w budynku przy ul. [REDACTED]

5) Pismo Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wystąpienia mieszkańców ulicy [REDACTED] we Wrocławiu z dnia 4 lipca 2011r. skierowanego do Prezydenta Wrocławia z prośbą o pomoc w związku z uciążliwą działalnością klubów nocnych znajdujących się w okolicy.

6) Pismo Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wystąpienia stowarzyszenia poszkodowanych przez developerów „Wierzbowa” z dnia 20 czerwca 2011r., zrzeszającego poszkodowanych klientów krakowskiego developera Leopard S.A., którym grozi utrata mieszkań i środków finansowych, które za nie zapłacili.

7) Pismo Pani [REDACTED] z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie odwołania Jej z funkcji Sekretarza Rady Osiedla Ołbin.

8) Pismo Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta – Koło Wrocławskie z dnia 23 sierpnia 2011r. dot. finansowej strony realizacji zaleceń wydanych Towarzystwu przez Komendę Państwowej Straży Pożarnej.

9) Pismo Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie skargi mieszkańców ulicy [REDACTED] we Wrocławiu dot. zakłócania ciszy nocnej przez gości pobliskiej Gospody Leśnickiej – pismo do wiadomości.

V. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Skarbnik Gminy Wrocław, Pan Marcin Urban przedstawił informację o przebiegu wykonania budżetu Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku, informację o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku oraz informację o przebiegu wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdro-

wotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za I półrocze 2011 roku;

Ad. II.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 329/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 2, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 330/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 2, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 3) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 286/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 0, przeciw - 3, wstrzymało się - 0 radnych) negatywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

Ad. III.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

1) wezwania Państwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu - **druk nr 249/11**. Podstawowym zarzutem wzywających jest naruszenie procedury uchwalania planu, w szczególności zaś brak powiadomienia w/w o wszczęciu oraz kontynuowaniu procedury zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo wzywający podnieśli, iż wskutek ustalenia planu w aktualnym kształcie prowadzi do zwiększenia skutków planowanej inwestycji kotłowni na nieruchomości sąsiedniej. Nadto wzywający podnoszą, iż plan jest niezgodny z ustaleniami określonymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia, zwłaszcza w zakresie intensywności zieleni miejskiej. Ponadto nie określono w planie zagospodarowania przestrzennego zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętej planem miejscowym. Nadto wzywający podnieśli, iż plan stoi w sprzeczności z innymi uchwałami, np. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska dla miasta Wrocławia na lata 2004-2015”, a nadto Powiatowym programem zwiększenia lesistości miasta Wrocławia. Sformułowanym w wezwaniu merytorycznym zarzutom rada winna się przyrzeć merytorycznie. W ocenie Komisji jednak zarzuty nie znajdują podstaw prawnych, a wzywający opiera się na błędnej interpretacji przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Istotne w kontekście podniesionych zarzutów jest to, że Państwo [REDAKTOWANE] bezpodstawnie uznali, że winni być powiadomieni osobiście przez Urząd o rozwiązaniach projektu planu oraz o etapach jego sporządzania. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z dnia 10 maja 2003 r.) nie przewiduje bowiem takiej procedury. Co zaś się tyczy zarzutu określania szczegółów, zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, a ponadto niezgodności planu z innymi uchwałami rada winna przyrzeć się tym zarzutom szczegółowo. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) wezwania [REDAKTOWANE] sp. z o. o. do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] we Wrocławiu - **druk nr 285/11**. Wskazana wyżej spółka działająca za pośrednictwem pełnomocnika (Kancelarii) w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwiała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia Nr VIII/141/11 z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Borowskiej i ulicy Kamiennej we Wrocławiu, odnoszącej się do działki nr 15, AM/1, obręb Gaj - Południe (oznaczenie w planie 9U).

Wnosząc o zmianę w/w uchwały w zakresie dotyczącym działki nr 15, AM/1, obręb Gaj – Południe (oznaczenie w planie 9U) poprzez dopuszczenie na jej obszarze zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wysokiej, ewentualnie uchylenie w/w uchwały. Naruszenie interesu prawnego wzywający uzasadnia faktem, iż plan swoim zakresem obejmuje teren będący w użytkowaniu wieczystym wzywającego i jednocześnie wprowadza ograniczenia w sposobie i zakresie jego wykorzystania przez co wpływa na treść prawa użytkowania wieczystego. Jednocześnie przedmiotowej regulacji wzywający zarzucił naruszenie szeregu przepisów, w tym m.in. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z przepisami Konstytucji oraz k.c., wyrażające się naruszeniem zasady prawa do poszanowania użytkowania wieczystego oraz nieproporcjonalne i nieuzasadnione prawnie ani faktycznie ograniczenie prawa użytkowania wieczystego wzywającego, polegające na zakazie zabudowy wielorodzinnej wysokiej; nadużycie uprawnień do ustalania zasad zagospodarowania oraz przekroczenie ustawowych granic władztwa planistycznego. Dodatkowo wzywający wskazał na sprzeczność miejscowego planu z ustaleniami studium, a także brak możliwości realizacji planowanej inwestycji. W zakresie natomiast uchybień proceduralnych, wzywający zarzucił istotne naruszenie trybu sporządzenia planu, wyrażające się na stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami studium w załączniku nr 2 uchwały w sytuacji, gdy stwierdzenie to powinno nastąpić w formie odrębnej uchwały bądź też zawierać się w treści uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane w ten sposób zarzuty dotyczą niemal wyłącznie sfery merytorycznej. Ogólnie sprowadzają się one do ochrony prawa użytkowania wieczystego. Z argumentacją wzywającego nie sposób się jednak zgodzić. Jest bezsporne, że nawet najszersze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględnego. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednakże ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości (a tym bardziej użytkowania wieczystego) mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Uwzględniając powyższe uznać należy, iż przyjęty przez Radę Miejską uchwałą wskazaną na wstępie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie doprowadził do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty wzywającego są nieuzasadnione. W zakresie wątków procedury planistycznej zarzucono jedynie naruszenie art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, polegające na stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami studium w załączniku nr 2 uchwały w sytuacji, gdy stwierdzenie to powinno nastąpić w formie odrębnej uchwały bądź też zawierać się w treści uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W ocenie Komisji zarzut taki również nie znajduje swojego uzasadnienia. Po pierwsze dlatego, że przepis art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera *expressis verbis* wymogu stwierdzenia owej zgodności w odrębnej uchwale. Dodatkowo, błędnym jest rozumowanie, iż załącznik do uchwały nie spełnia tego wymogu skoro jest integralną częścią uchwały, czego wzywający nie zauważył. W ocenie Komisji zarzuty nie znajdują podstaw prawnych, a wzywający opiera się na błędnej interpretacji przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

3) skargi [REDAKTED] Sp. z o.o. z dnia 29 sierpnia 2011 r. skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr VIII/141/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 14 kwietnia 2011 r. sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Borowskiej i Kamiennej we Wrocławiu - druk nr 323/11. Komisja postanowiła podtrzymać swoją opinię i argumentację wyrażoną przy rozpatrywaniu wezwania w tej samej sprawie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

4) wezwania Pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie regulaminu przyznawania dodatków oraz innych składników wynagrodzenia dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez Miasto – **druk nr 284/11** – w zakresie w jakim ustanawia **„okres nie krótszy niż dwa miesiące i nie dłuższy niż 10 miesięcy”** przyznawania dodatku motywacyjnego, czym naruszono w ocenie wzywającego art. 30 ust 6 pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela oraz art. 85 pkt 1 kodeksu pracy. Przedmiotowym wezwaniem Pan [REDAKTOWANO] zobowiązał Radę Miejską Wrocławia do korekty wskazanego wyżej fragmentu uchwały. W ocenie wzywającego organ stanowiący wskazując minimalny i maksymalny okres przyznawania dodatku motywacyjnego przekroczył delegację ustawową zawartą we wskazanych wyżej przepisach. Jak podkreślił w uzasadnieniu wezwania, art. 30 ust 6 udzielił organowi prowadzącemu szkołę, będącego jednostką samorządu terytorialnego delegację do uchwalenia regulaminu m.in. wysokości stawek dodatków, o których mowa w ust 1 pkt 2 (w tym m.in. motywacyjnego) oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków. W ocenie wzywającego szczegółowe warunki określone przez Radę muszą mieścić się w ramach ogólnych warunków przyznawania dodatków, określonych przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w Rozporządzeniu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy. Zdaniem wzywającego sformułowanie **„okres nie krótszy niż dwa miesiące i nie dłuższy niż 10 miesięcy”** w ogóle warunkiem nie jest. Nie jest także konkretyzacją (uszczegółowieniem) żadnego z warunków ogólnych określonych przez MEN. Wzywający wywodzi dalej, iż wskazany przepis w praktyce prowadzi do naruszenia uprawnienia nauczyciela wyrażającego się w tym, że:

- 1) dodatek motywacyjny – jako wynagrodzenie za pracę w rozumieniu art. 85 § 1 KP konsekwentnie nie jest przyznawany i wypłacany nauczycielowi w okresie urlopu wypoczynkowego (w lipcu i sierpniu), co stanowi także naruszenie art. 67 ust 1 Karty Nauczyciela;
- 2) może mieć miejsce wyłączenie jednego (lub kilku miesięcy) w przyznaniu dodatku motywacyjnego mimo spełnienia przez nauczyciela ustawowych warunków materialno – prawnych przyznania dodatku;

Tego rodzaju naruszenia wystąpiły w odniesieniu do wzywającego (oraz innych nauczycieli) w wyniku zastosowania zaskarżonej regulacji przez Gimnazjum nr 8 we Wrocławiu;

Komisja wskazuje w tym miejscu, iż kluczowym rozstrzygnięciem spornej kwestii jest ustalenie ustawowej delegacji udzielonej organowi stanowiącemu mocą art. 30 ust 6 Karty Nauczyciela. Przywołanym przepisem ustawodawca udzielił organowi prowadzącemu szkołę, będącego jednostką samorządu terytorialnego delegację do uchwalenia regulaminu m.in. wysokości stawek dodatków, o których mowa w ust 1 pkt 2 (w tym m.in. motywacyjnego) oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków. Tak sformułowany przepis udziela kompetencji do ustalenia wysokości stawek dodatków, w tym motywacyjnego oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków. Pamiętać przy tym należy, iż ustalając owe zasady uwzględnić należy dodatkowo określone przez MENiS w rozporządzeniu z dnia 31 stycznia 2005r. ogólne warunki przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego. W § 6 rozporządzenia zdecydowano, iż do ogólnych warunków przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego należą:

- 1) osiągnięcia w realizowanym procesie dydaktycznym;
- 2) osiągnięcia wychowawczo-opiekuńcze;
- 3) wprowadzanie innowacji pedagogicznych, skutkujących efektami w procesie kształcenia i wychowania;
- 4) zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 Karty Nauczyciela;
- 5) szczególnie efektywne wypełnianie zadań i obowiązków związanych z powierzonym stanowiskiem;
- 6) realizowanie w szkole zadań edukacyjnych, wynikających z przyjętych przez organ prowadzący priorytetów w realizowanej lokalnej polityce oświatowej.

Można zatem przyjąć, że przesłanki wskazane w tym przepisie stanowią ogólne warunki przyznawania dodatku motywacyjnego, których możliwość konkretyzacji dopuszczono w regulaminie. Pamiętać jednak należy, że przepisy regulaminu nie mogą regulować przesłanek przyznawania dodatku motywacyjnego w sposób mniej korzystny dla uprawnionego aniżeli przepisy rangi wyższej. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

5) skargi Pani [REDAKTOWANE] i Pani [REDAKTOWANE] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie rozpatrzenia wezwania mieszkańców osiedla Pawłowice do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie ustalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia – **druk nr 306/11**. Pismem dnia 10 sierpnia 2011r. (data wpływu do Biura Rady Miejskiej dnia 17.08.2011r.) mieszkańcy osiedla Pawłowice złożyli skargę na Uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia. W skardze podniesiono, iż zaskarżonym aktem naruszono przepisy ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, a to jego art. 3 oraz art. 6 ust. 4. Dodatkowo w ocenie skarżących przedmiotowy Regulamin sprzeczny jest z art. 2 oraz art. 31 pkt 2 Konstytucji. Skarżący wezwali ponadto do wstrzymania procedur mandatowych prowadzonych przez strażników miejskich wobec osób odprowadzających nieczystości płynne do przedwojennej sanitarnej sieci kanalizacji. W skardze, podobnie jak w wezwaniu przedszkargowym, skarżący poruszają problematykę kanalizacji sanitarnej na osiedlu, a ponadto problem gromadzenia odpadów stałych. Wskazują przy tym, iż osiedle dysponuje kanalizacją sanitarną sprzed wielu lat. Mimo ujęcia jej w mapach opracowywanych przez Wydział Geodezji i Kartografii Urzędu Miejskiego we Wrocławiu, przyjmowanie przez niego ścieków z posesji indywidualnych traktowane jest jako nielegalne, co skutkuje nakładaniem mandatów karnych. W ocenie wzywających postępowanie takie jest sprzeczne z prawem i mogłoby być ewentualnie prowadzone wyłącznie w przypadku zapisu w Regulaminie, który wykluczałby możliwość odbierania nieczystości płynnych przez istniejącą sieć. Mieszkańcy osiedla nie podzielają stanowiska urzędników kwalifikujących przedmiotową sieć jako kanalizację prywatną, skutkującą wszczęciem postępowań mandatowych. Kwestionują ponadto rozwiązania Regulaminu, mocą którego wprowadzono normę 40 litrowych pojemników (worków) na odpady komunalne stałe. W ich ocenie wprowadzona norma jest fikcją, gdyż przedsiębiorcy odbierający odpady nie dysponują takimi pojemnikami, wobec czego przy częstotliwości wywozu co 7 dni, pojemniki 80 litrowe wywożone są w połowie puste, przez co mieszkańcy płacą za usługę nie wykonaną. Wskazując z kolei na naruszenie postanowień Konstytucji skarżący podkreślają, iż wbrew zasadzie równości wszystkich wobec prawa oraz sprawiedliwości społecznej, mieszkańcy osiedla nie mogą liczyć na takie traktowanie jakiego doświadczają mieszkańcy centrum miasta. Przykładem tego jest brak chociażby kanalizacji. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1009r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. O skuteczności wezwania a następnie skargi decydują merytoryczne zarzuty. W skardze autorzy zakwestionowali uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia, zarzucając jej węższy od ustawowego przedmiot regulacji. Ocena zarzutu sprowadza się do oceny podstawy prawnej kwestionowanego aktu w kontekście kompletności uchwały Rady Miejskiej Wrocławia. I tak, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (t.j. Dz. U. z 2005r., Nr 236, poz. 2008r. ze zm.) rada gminy, po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości

obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych urządzeń;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) maksymalnego poziomu odpadów komunalnych ulegających biodegradacji dopuszczonych do składowania na składowiskach odpadów;

5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania (art. 4 ust. 2). W ocenie Komisji kwestionowana uchwała Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia zawiera wskazane w ustawie elementy. Uwzględniając powyższe argumenty Komisja uważa, iż skarga mieszkańców osiedla Pawłowice we Wrocławiu dotycząca uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia jest nieuzasadniona. Warto na koniec dodać, iż w skardze można dostrzec wady proceduralne. Wezwanie z dnia 7 lutego 2011r. uzupełnione pismem z dnia 7 czerwca br. (data wpływu do Biura Rady Miejskiej dnia 15.06.2011r.) dotyczyło uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia, podczas gdy skarga odnosi się do uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XII/262/11 w przedmiocie nieuwzględnienia przez Gminę Wrocław wezwania przedskargowego mieszkańców osiedla Pawłowice. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

6) skargi Pana [REDAKOWANE] na Dyrektora Izby Wytrzeźwień – **druk nr 318/11.** Pismem z dnia 11 sierpnia 2011r. Pan [REDAKOWANE] skierował do Ministerstwa Zdrowia skargę na działanie Dyrektora Izby Wytrzeźwień we Wrocławiu. W przedmiotowej skardze (przesłanej wg właściwości Radzie Miejskiej Wrocławia) wyjaśnił, iż użyczył własnego telefonu komórkowego swojemu synowi. Ten z kolei w dniach 23-24 lipca br. został zatrzymany i przewieziony do Izby Wytrzeźwień we Wrocławiu. Po przewiezieniu telefon został zatrzymany w Izbie. Skarżący próbował odzyskać telefon, jednak poinformowano go, iż może to uczynić dopiero po uregulowaniu zaległości za pobyt syna, mimo, że skarżący okazał stosowne faktury za zakup telefonu na swoją osobę wskazując, iż to on, a nie syn jest właścicielem aparatu komórkowego. Skarżący uważa, że w tych okolicznościach Dyrektor Izby Wytrzeźwień winien zwrócić mu telefon będący jego wła-

snością. Z wyjaśnień Dyrektora Izby wynika, iż w istocie syn Pana [REDAKTOWANO] zatrzymany został w Izbie Wytrzeźwień. Ponieważ nie uiszczył należności tytułem pobytu w zakładzie, zatrzymano mu telefon komórkowy w depozycie, w charakterze zastawu. Zgodnie z dyspozycją art. 41 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przedmioty wartościowe znajdujące się przy osobach wskazanych w art. 40, zatrzymuje się w depozycie. Na przedmiotach zatrzymanych w depozycie, izbom wytrzeźwień służy ustawowe prawo zastawu, celem zabezpieczenia należności z tytułu opłat związanych z pobytem w izbie. Wskazany przepis uprawnia do deponowania przedmiotów wartościowych znajdujących się przy osobach. Nie wymaga przy tym, aby te stanowiły własność osoby zatrzymanej. Uwzględniając postanowienia cytowanego przepisu, w ocenie Komisji należy uznać, iż skarga Pana [REDAKTOWANO] nie jest zasadna. Jeżeli w tych okolicznościach skarżący nie podziela argumentacji Komisji, może wystąpić na drogę postępowania sądowego z roszczeniem o wydanie zatrzymanego przedmiotu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi Pani [REDAKTOWANO] i Pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej nr [REDAKTOWANO] we Wrocławiu – **druk nr 317/11**. Pismem z dnia 9 czerwca 2011r. Pani [REDAKTOWANO] oraz Pan [REDAKTOWANO] złożyli skargę na działanie Pani [REDAKTOWANO] – Dyrektora Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej nr [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. Skarżący zarzucili działaniu Dyrektora charakter szykan wobec matki, do których zaliczyli skierowanie wniosku do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację ich syna. W wyniku tego ten ostatni pozbawiony został indywidualnego toku nauczania i został narażony na ogromny stres. Dodatkowo konsekwencją działań sądu było wydanie postanowienia o odebraniu dziecka obojgu rodzicom. Przedłożona Komisji dokumentacja wskazuje, iż [REDAKTOWANO] korzystał z indywidualnego toku nauczania w gimnazjum. Mocą orzeczenia zespołu orzekającego działającego przy publicznych poradniach psychologiczno – pedagogicznych w dniu 9 lipca 2009r. stwierdzono brak potrzeby indywidualnego nauczania, gdyż z dostarczonej przez matkę dokumentacji medycznej wynikało, że stan zdrowia ucznia nie utrudniał znacząco uczęszczania do szkoły. Działanie komisji wynikało z troski o dziecko i jego rozwój psycho – społeczny uwzględniający okoliczność, iż nauczanie indywidualne nie jest alternatywną formą edukacji szkolnej – równorzędną i godną polecenia dla wszystkich. Jest środkiem ostatecznym stosowanym tylko w wyjątkowych wypadkach ze względu na stan zdrowia uniemożliwiający lub utrudniający uczęszczanie do szkoły. Decyzja zespołu, w skład którego wchodzi Dyrektor Poradni lub upoważniona przez niego osoba, psycholog, pedagog oraz lekarz oparta została m.in. o opinię lekarza, Pani [REDAKTOWANO] zawartej w epikryzie Akademickiego Lekarza Klinicznego, IV Oddział Onkologiczno – Hematologiczny we Wrocławiu. Od decyzji zespołu przysługiwało odwołanie, które jednak nie zostało wniesione w terminie. Złożona na działalność Dyrektora skarga do Kuratorium Oświaty w zakresie rzekomej korupcji towarzyszącej zdarzeniu nie potwierdziła się. Potwierdziły się natomiast zarzuty dotyczące naruszenia procedury przez zespół, polegające na przekroczeniu terminu do przekazania odwołania organowi wyższej instancji. Z punktu widzenia jednak analizowanej sprawy jest to bez znaczenia, gdyż w konsekwencji okazało się, iż w istocie odwołanie zostało wniesione po terminie. Skoro Sąd opiekuńczy przyjął wniosek od komisji o wgląd w sytuację małoletniego [REDAKTOWANO] nie można zarzucić Dyrektorowi działania w tym zakresie niezgodnego z prawem, a złożenie samego wniosku kwalifikować jako szykany wobec matki. Tym bardziej, że działań zespołu orzekającego – jako organu kolegialnego – nie można przypisywać samemu Dyrektorowi. Uwzględniając postępowanie Dyrektora ośrodka w kontekście zebranej w sprawie dokumentacji rekomendować należy skargę jako bezzasadną. Warto w tym miejscu zauważyć, że Rada Miejska nie posiada kompetencji do oceny działań sądu, a wobec powyższego stanowisko w tym zakresie nie może być wyrażone w trybie Działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego (Skargi i wnioski). Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi Pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – druk nr 316/11. Pismem z dnia 15 lipca 2011r. Pani [REDAKTOWANO] skierowała do Rady Miejskiej Wrocławia skargę na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego we Wrocławiu. Skarżąca zarzuciła Dyrektorowi beczynność w załatwieniu sprawy związanej z likwidacją szkód wywołaną przez wody opadowe w lokalu najmowanym przez nią przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu od Gminy Wrocław, a dodatkowo przewlekłe załatwianie innych spraw związanych z lokalem. Z dokumentacji będącej w posiadaniu Komisji, w tym i złożonych przez Dyrektora ZZK wyjaśnień wynika, iż skarżąca od 30 grudnia 1999r. do 31 grudnia 2004r. najmowała lokal użytkowy od Gminy Wrocław przy ul. [REDAKTOWANO]. Jako przedmiot najmu wskazano lokal użytkowy o powierzchni 278,68m², usytuowany na trzech geodezyjnie wyodrębnionych działkach, w trzech budynkach z wejściem do lokalu przy ul. [REDAKTOWANO] na działce o nr 38/9 o powierzchni 139,99m², na działce nr 38/10 o powierzchni 105,31m² i na działce o nr 38/7 o pow. 33/38m². Dnia 1.08.2003r. została zawarta pomiędzy Gminą Wrocław a Państwem [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] umowa sprzedaży i użytkowania wieczystego części lokalu położonego na działce o nr 38/9 o powierzchni 139,99m². W wyniku sprzedaży części lokalu na rzecz dotychczasowego najemcy, w dniu 5.07.2006r. zawarto ze skarżącą umowę najmu na lokal użytkowy położony przy ul. [REDAKTOWANO] o pow. 138,69m², usytuowany na dwóch geodezyjnie wydzielonych działkach, w dwóch budynkach. W budynku w 100% gminnym, na działce nr 38/10 o pow. 105,31m² i na działce nr 38/7 o pow. 33,38m² przedmiotowy lokal przeznaczony jest na zaopiecznienie baru. Zgodnie z § 8 ust. 15 umowy, skarżąca zobowiązała się do ubezpieczenia lokalu we własnym imieniu i na własny koszt, na czas obowiązywania umowy, na okoliczność zalania lokalu w wyniku awarii instalacji wodno-kanalizacyjnej i nieszczelności przegród budowlanych na wody opadowe oraz na okoliczność pożaru. Skarżąca mimo ciążącego obowiązku, nigdy oryginału polisy nie dostarczyła do siedziby ZZK. Ustosunkowując się do pisma skarżącej z dnia 17.05.2010r. kierowanego do ZZK, dotyczącego remontu zabezpieczającego nieruchomość przy ul. [REDAKTOWANO], Dyrektor Zarządu Zasobu Komunalnego wyjaśnił, iż w czerwcu ub. roku przeprowadzona została wizja lokalna nieruchomości. Dokonano oględzin budynku 100% gminnego położonego na działce o nr 38/10, a sam budynek został przeznaczony w planie remontów na II półrocze 2010r. Ze względu jednak na brak środków finansowych, remont tego budynku został przesunięty na 2011r., przy czym remont dachu zostanie wykonany w III-IV kwartale br. Sprawa wykupu przedmiotowego lokalu wykracza poza zakres kognicji Rady Miejskiej rozpatrującej skargę w trybie działu VIII kpa (skargi i wnioski), a roszczenia w tym zakresie winny zostać rozpatrzone ewentualnie w drodze postępowania sądowego. Komisja jednak zauważa w tym miejscu, iż umowa sprzedaży jest umową dwustronną. Zatem jeśli Gmina nie zamierza przeznaczyć lokalu na sprzedaż, skarżącej nie przysługują w tym zakresie żadne roszczenia. Również na drodze postępowania sądowego skarżąca winna dochodzić ewentualnych roszczeń o poczynione nakłady na nieruchomość, o ile takowe zostały dokonane (pismo z dnia 31 marca 2010r.). Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

9) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 315/11. Pismem z dnia 19 sierpnia 2011r. Pan [REDAKTOWANO] skierował do Rady Miejskiej Wrocławia skargę na Prezydenta Wrocławia dotyczącą przewlekłego załatwiania sprawy. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, iż skarżący dnia 2 marca 2011 roku złożył skargę w Kancelarii Ogólnej Urzędu Miejskiego Wrocławia adresowaną do Rady Miejskiej Wrocławia, dotyczącą nie załatwienia wniosku w terminie przez Biuro Nadzoru Właścicielskiego Urzędu Miejskiego Wrocławia. Skarga została przekazana do Prezydenta przez Przewodniczącego Rady Miejskiej. Dnia 8 kwietnia skarżący otrzymał informację od Dyrektora Departamentu Prezydenta, iż ta zostanie rozpatrzona do dnia 11 kwietnia br. Do chwili obecnej skarga nie została załatwiona, a skarżący wystąpił do Rady Miejskiej ze skargą na przewlekłość postępowania. Z dokumentacji przedłożonej Komisji wynika, iż skarżący wystąpił do Biura Nadzoru Właścicielskiego UMW z wnioskiem z dnia 25 stycznia br. o przeprowadzenie kontroli jakości tafli lodowiska przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu.

Skarga zarejestrowana została w dniu 14 marca br. przez Zespół ds. Skarg i Wniosków UMW. Następnie, Zespół ds. Skarg wystąpił do Biura Nadzoru Właścicielskiego UMW z prośbą o zbadanie sprawy oraz przygotowanie opinii w tej sprawie. O nowym terminie załatwienia sprawy (11 kwietnia 2011r.) skarżący został poinformowany pismem z dnia 1 kwietnia. Odpowiedź skarżącemu udzielona została pismem z dnia 11 kwietnia br. nadanym w Kancelarii Ogólnej UMW dwa dni później, tj. 13 kwietnia br. W przedmiotowej odpowiedzi Dyrektor Departamentu Prezydenta przyznał, iż Biuro Nadzoru Właścicielskiego UM Wrocławia skierowało wniosek skarżącego, celem rozpatrzenia, do rady nadzorczej spółki, o czym jednak nie poinformowało Pana [REDAKOWANE]. Ta z kolei zapoznała się ze skargą Pana [REDAKOWANE] dot. złej jakości tafli lodowiska oraz kilkunastoma podobnymi na posiedzeniu w dniu 3 lutego br., kierując ją do zarządu spółki. Zarząd z kolei, pismem z dnia 11 lutego br. udzielił odpowiedzi dot. przedmiotowej skargi bezpośrednio Panu Lisowskiemu pismem z dnia 11 lutego br. Reasumując należy uznać, iż w istocie Biuro Nadzoru Właścicielskiego UMW nie powiadomiło Pana [REDAKOWANE], że jego wystąpienie skierowano wg właściwości do rady nadzorczej, co jednak nie zmienia faktu, iż w istocie zostało ono rozpatrzone, a sam zainteresowany otrzymał odpowiedź bezpośrednio od zarządu spółki. Nie zwalnia to jednak pracowników Urzędu Miejskiego z obowiązku poinformowania skarżącego o losach jego skargi. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

10) skargi Pani [REDAKOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 311/11.** Pismem z dnia 5 lipca 2011r. Pani [REDAKOWANE] wystąpiła do Biura Rady Miejskiej Wrocławia ze skargą na postępowanie Prezydenta Wrocławia. Zarzuciła w niej, iż ten mimo wielokrotnych wniosków z jej strony nie spotkał się z nią, celem pomocy w przydzieleniu mieszkania komunalnego. Brak mieszkania uniemożliwia jej jako osobie niepełnosprawnej korzystanie w pełni z praw przyznanych jej mocą ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a ponadto Karty Praw Osób Niepełnosprawnych. W ocenie skarżącej nie ma takiej szansy aktualnie mieszkając z rodzicami z dala od centrum, tj. przy ul. [REDAKOWANE] w warunkach braku w pobliżu ośrodka zdrowia, sklepu oraz innych podstawowych instytucji publicznych. Zebrana w sprawie dokumentacja oraz złożone wyjaśnienia wskazują, iż ze skarżącą na bieżąco prowadzona jest korespondencja przez Urząd Miejski Wrocławia. Wprawdzie do spotkania z Prezydentem Wrocławia nie doszło, jednak w jego imieniu spotykali się ze skarżącą przedstawiciele Urzędu, m.in. Dyrektor Biura Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, Rzecznik Osób Niepełnosprawnych, pracownicy Wydziału Lokali Mieszkalnych, Działu Pomocy Instytucjonalnej MOPS (w wyniku którego zapewniono skarżącej miejsce w lokalu chronionym przy ul. [REDAKOWANE] przez okres od 24 lutego do 30 kwietnia br.), Dyrektor Polskiej Organizacji Osób Niepełnosprawnych we Wrocławiu oraz przedstawiciele Zespołu Terenowej Organizacji Socjalnej z siedzibą we Wrocławiu. Skarżąca korzysta z zasiłku stałego i pielęgnacyjnego. Korzystała też z zasiłków celowych przeznaczonych głównie na zakup odzieży, obuwia i leków w łącznej kwocie w latach 2009-2010 ponad [REDAKOWANE] zł. Pani [REDAKOWANE] złożyła wniosek o najem lokalu socjalnego w 2009 roku, który jednak uzyskał wynik ujemny i nie została zakwalifikowana do przyznania mieszkania. Kolejny wniosek uzyskał 10 pkt i również nie zagwarantował jej prawa do mieszkania socjalnego. Sprawa skarżącej będzie podlegała rozpatrzeniu przy opracowywaniu kolejnej listy osób uprawnionych do otrzymania lokalu socjalnego z tytułu przebywania w niedostatku w roku 2012. Uwzględniając powyższe uznać należy, iż skarżącej udzielona została wszelka pomoc przewidziana przepisami prawa. Co zaś się tyczy zarzutu braku bezpośredniego spotkania z Prezydentem, Rada Miejska Wrocławia nie dysponuje podstawą prawną umożliwiającą obligowanie Prezydenta do spotykania się z mieszkańcami. Decyzję w tym zakresie podejmuje autonomicznie sam Prezydent. Wobec zaistniałego stanu faktycznego i prawnego, skargę w tym zakresie należy uznać za nieuzasadnioną. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

11) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 313/11.** Pismem z dnia 18 lipca 2011r. Pan [REDAKTOWANO] wystąpił do Wojewody Dolnośląskiego ze skargą (przekazaną następnie w dniu 25 lipca do Rady Miejskiej Wrocławia) na działalność organów gminy w zakresie zadań dotyczących zaspokajania potrzeb lokalowych mieszkańców gminy. W skardze zainteresowany podnosi, iż jego matce, będącej najemcą lokalu mieszkalnego nr [REDAKTOWANO] położonego przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu wypowiedziano umowę najmu dnia 13 września 2010 roku. Wskazując na art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, wypowiedzenie uzasadniono koniecznością przeprowadzenia remontu kapitalnego budynku. W odpowiedzi na pytanie matki skarżącego, czy po remoncie może powrócić do lokalu przedstawiciel Wydziału Lokali Mieszkalnych poinformował, iż przekwaterowanie do lokalu zamiennego następuje na stałe, bowiem budynek na [REDAKTOWANO] został ujęty do planu wykwaterowań z uwagi na jego zły stan techniczny. Tymczasem wskazany wyżej artykuł w powiązaniu z art. 10 ust 4 cytowanej ustawy zabronił przeniesienia do lokalu zamiennego na okres dłuższy niż rok. Opisane działanie organów gminy zdaniem skarżącego jest sprzeczne z przepisami i godzi w zasadę praworządności. Z przedłożonej Komisji dokumentacji wynika, iż Zarządzeniem nr 4815/08 z dnia 21 listopada 2008r. Prezydenta Wrocławia, ujęto budynek przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu w planie wykwaterowań z uwagi na jego zły stan techniczny. Brak współpracy najemcy przedmiotowego lokalu z organami gminy spowodował konieczność wszczęcia procedury wykwaterowania mocą wypowiedzenia umowy najmu, na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4 cytowanej wyżej ustawy. Z uwagi na fakt, iż gmina nie przewiduje prowadzenia w przedmiotowym budynku prac remontowych ograniczenie rocznego wykwaterowania na mocy art. 10 ust 4 nie ma w niniejszej sprawie zastosowania. Pani [REDAKTOWANO] zaproponowano lokal zamienny o wyższym standardzie, co zostało przyjęte przez nią 12 stycznia 2011r. czego dowodem jest stosowne oświadczenie zainteresowanej. Protokołem zdawczo – odbiorczym Pani [REDAKTOWANO] przyjęła lokal w dniu 19 lipca br., mimo iż do chwili obecnej nie wydała zarządcy dotychczas zajmowanego mieszkania w stanie wolnym. Uwzględniając przedstawione okoliczności oraz zebraną w sprawie dokumentację, skargę na działalność organów gminy należy uznać za nieuzasadnioną. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

12) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 310/11.** Pismem z dnia 31 maja 2011r. Pan [REDAKTOWANO] skierował do NIK (przekazaną pismem z dnia 22 czerwca br. do Rady Miejskiej Wrocławia) skargę na działanie Urzędu Miejskiego Wrocławia w zakresie budowy obwodnicy Leśnicy-Osi Inkubacji 2. Skarżący w przedmiotowym piśmie zarzucił bezczynność w zakresie pisma skierowanego do Prezydenta Wrocławia dnia 2.03.2011r. wskazującego na nieprawidłowości w ustaleniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. W dalszej części zaś skargi Pan [REDAKTOWANO] postawił osiem szczegółowych pytań dotyczących realizowanej inwestycji budowy obwodnicy Leśnicy-Osi Inkubacji 2, z których gro dotyczy uwarunkowań środowiskowych. Ustosunkowując się do zarzutu braku odpowiedzi do skargi na piśmie na uwagi skierowane do Prezydenta Wrocławia pismem z dnia 2 marca br., Komisja stwierdza iż to zostało złożone dnia 7 marca br. w Kancelarii Prezydenta Miasta Wrocławia w ramach procedury formalno-prawnej sporządzanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu w trybie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Na podstawie art. 17 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o państwowej inspekcji sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Prezydent Wrocławia ogłosił i obwieścił o wyłożeniu do publicznego wglądu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. W granicach przedmiotowego planu znajduje się nieruchomość, której właścicielem jest skarżący. Wyłożenie projektu planu miało miejsce w dniach 24 styczeń – 21 luty br. Dyskusja zaś publiczna nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami przeprowadzona została 8 lutego br. Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy, każdy kto kwestionował ustalenia przyjęte w pro-

jeckie planu, mógł wnieść uwagi w terminie do 7 marca. Tego też dnia korzystając z ustawowego prawa pan [REDAKTOWANE] wniósł uwagi. Uwaga została rozpatrzona Zarządzeniem Prezydenta Wrocławia nr 777/11 z dnia 23 marca br. Zarządzenie opublikowano na stronie internetowej Urzędu Miejskiego Wrocławia. Sama uwaga zaś, nie została uwzględniona przez Prezydenta. Uwzględniając powyższy stan faktyczny oraz wyjaśnienia przedstawicieli Urzędu Miejskiego Wrocławia uznać należy, iż uwagi - pismo zostało załatwione zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie zaś przepisy kpa. W powyższych warunkach zarzut braku odpowiedzi na przedmiotowe pismo z dnia 2 marca br. jest bezzasadny. Ustosunkowując się do treści stawianych w skardze pytań Komisja zauważa, na co wskazuje również sam skarżący, iż nie zawierają one elementów zarzutu (skargi), a jedynie pytania poruszające specjalistyczne zagadnienia budowy obwodnicy, zaś skarżący oczekuje wyjaśnień w nurtujących go kwestiach, w kontekście wypowiedzi przedstawicieli różnych instytucji, w tym przedstawicieli Urzędu Miasta Wrocławia, z uwagi na brak fachowej w tym zakresie wiedzy. Wyjaśnienia przedstawiciela Prezydenta zawarte w skierowanych do Przewodniczącego Rady Miejskiej pismach z dnia 8 sierpnia br. oraz z dnia 2 sierpnia br, zawierają szczegółowe odpowiedzi we wnioskowanym zakresie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

13) skargi Pani [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 312/11. Pismem z dnia 8 lipca 2011r. Pani [REDAKTOWANE] złożyła skargę na Prezydenta Wrocławia. W przedmiotowym piśmie zarzuciła, iż ten z naruszeniem prawa poświadczają, że oznaczona w planie zagospodarowania przestrzennego droga, oznaczona symbolem 5KD nie była planowana jako droga publiczna. Uzasadniając skargę skarżąca wskazała, iż 5 października ubiegłego roku wystąpiła do Rady Miejskiej Wrocławia o udzielenie odpowiedzi, czy droga oznaczona symbolem 5KD mpzp XIX/603/00 będzie drogą publiczną. Otrzymała na nie odpowiedź negatywną z Biura Rozwoju Wrocławia w lutym, a następnie marcu br. Mimo skargi do Prezydenta na pracowników Biura Rozwoju Wrocławia, Prezydent podtrzymał stanowisko. Tymczasem w ocenie skarżącej, gdy dla danej nieruchomości obowiązuje mpzp, uchwalony na podstawie ustawy z 1994r o zagospodarowaniu przestrzennym, to plan ten zachowuje aktualność w związku z treścią art. 87 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym w ocenie skarżącej zezwala na przeznaczenie w mpzp terenów pod realizację ulic, placów i dróg publicznych. Stanowisko powyższe zdaniem skarżącej jest zaakceptowane również w orzecznictwie sądowym. W odpowiedzi na zarzuty, Prezydent Wrocławia wyjaśnił, iż korespondencja ze skarżącą prowadzona jest już od dwóch lat. Podkreślił przy tym, że w obowiązujących aktach prawa miejscowego nie można dodawać lub ujmować żadnych ustaleń. Skoro w mpzp osiedla Osiniec we Wrocławiu przyjętym uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia o nr XIX/603/00 z dnia 23 marca 2000r. w §18 ust 13 cyt. „Ustala się ulicę klasy dojazdowej oznaczoną na rysunku planu symbolem 5KD.”, tj. ostateczne ustalenie i nie zawiera ono określenia „ulica publiczna” w stosunku do wyznaczonego terenu 5KD. Z dokumentacji zebranej w sprawie wynika, iż w ocenie Prezydenta, przypisanie terenowi przeznaczonemu na komunikację klasy drogi, w przypadku analizowanego planu – ulicy klasy dojazdowej – nie wynika z faktu, że dana ulica ma być ulicą publiczną. W planie osiedla Osiniec zasady obsługi w zakresie komunikacji dotyczące oznaczenia ulic, uregulowane są w § 18 ust. 1 do 14. W obszarze przedmiotowego mpzp wyznaczono tylko dwie ulice jako ulice publiczne: oznaczona symbolem 1KL (istniejąca ul. Osiniecka wraz w projektowanym dojściem do Osi Inkubacji) oraz oznaczona symbolem 2KD (istniejąca ul. Widłakowa oznaczona planowanym placem do zawracania). Dla pozostałych ulic oznaczonych 3KD, 4KD i 5KD nie wprowadzono takiego ustalenia, co oznacza, że nie stanowią one ulic publicznych. Ulica dojazdowa 5KD, o charakterze sięgaczowym w/g planu stanowi nowoprojektowaną ulicę, zapewniającą dojazd do nowych terenów budowlanych. W rozumieniu obecnych standardów opracowań planistycznych ulica ta zaliczona byłaby do kategorii dróg wewnętrznych. Komisja zauważa, że spór dotyczy kwestii interpretacji przepisów, a dokładnie rozwiązań przyjętego mpzp. Sprawa zaś została wszczęta wskutek

wniosków skarżącej. Wobec powyższego, skoro skarżąca zwróciła się z wnioskiem o wydanie zaświadczenia określonej treści, winny znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie przepisy Działu VII kpa (Wydawanie zaświadczeń). Zgodnie z art. 217 par. 1 kpa, organ administracji publicznej wydaje zaświadczenie na żądanie osoby ubiegającej się zaświadczenie. Zaświadczenie wydaje się, jeżeli:

- 1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis o prawa,
- 2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego (§ 2).

Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni (§ 3). Zaświadczenie wydaje się w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, jeżeli zażąda tego osoba ubiegająca się o zaświadczenie (§ 4). Oznacza to, że sprawa niniejsza winna być rozstrzygnięta w pierwszej kolejności przez powołane do tego organy, w trybie określonym przepisami kpa. W kontekście cytowanych przepisów Rada Miejska Wrocławia nie jest organem wyższego stopnia w rozumieniu kpa, w postępowaniu uregulowanym w Dziale VII. Dlatego też rozstrzyganie w przedmiotowej kwestii może być uznane jako przekroczenie kompetencji. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

14) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 314/11.** Pismem z dnia 10 sierpnia 2011r. Pan [REDAKTOWANO] skierował do Rady Miejskiej Wrocławia skargę na nienależyte wykonywanie przez Prezydenta Wrocławia zadań reprezentowanego przez Wydział Podatków i Opłat, Dział Dochodów z Mienia Komunalnego Urzędu Miejskiego Wrocławia oraz Wydziału Mienia i Geodezji (aktualnie Wydział Mienia Komunalnego i Skarbu Państwa, Dział Użytkowania Wieczystego). Sprawa dotyczy zaległości tytułem opłat za użytkowanie wieczyste gruntu, na którym znajduje się lokal o numerze [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO], będący własnością skarżącego. Z dokumentacji sprawy wynika, iż pismem z dnia 13 listopada 2007r. Prezydent Wrocławia wypowiedział skarżącemu wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, na którym znajduje się lokal o numerze [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO], będący własnością skarżącego w kwocie [REDAKTOWANO] zł oferując nową - [REDAKTOWANO] zł. Zawiadomienie o wypowiedzeniu dotychczasowej opłaty skierowane zostało na adres będący w posiadaniu organu, tj. przy ul. [REDAKTOWANO]. Tym samym organ przyjął, iż w nowej wysokości opłata obowiązywała skarżącego od stycznia 2008r. Ustalenia powyższe zakwestionowane zostały przez skarżącego, który stoi na stanowisku, iż opłata w nowej wysokości nie została skutecznie ustalona z uwagi na fakt wadliwego doręczenia zawiadomienia o wypowiedzeniu dotychczasowej wysokości stawki opłaty. W swych wyjaśnieniach skarżący podkreślił, iż w ostatnich latach zmieniał kilkakrotnie miejsce zamieszkania. Pierwotnie mieszkał przy ul. [REDAKTOWANO]. W 2001r. kupił mieszkanie przy ul. [REDAKTOWANO], do którego przeprowadził się, zgłaszając powyższy fakt w Urzędzie Miejskim Wrocławia, a ponadto innych właściwych organach, w tym podatkowych. Następnie w styczniu 2006r. skarżący ponownie zmienił miejsce zamieszkania wprowadzając się do domu przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. Jak podkreśla w skardze i ta okoliczność została w sposób prawidłowy zgłoszona w Urzędzie Miejskim oraz innych właściwych organach. Uwzględniając powyższe okoliczności skarżący zarzuca bezczynność w zakresie dokonywania stosownych zmian adresowych, co w konsekwencji doprowadziło do powstania rzekomych zaległości opłat z tytułu użytkowania wieczystego. Jak wyjaśnia skarżący w wyniku podjętych przez niego prób wyjaśnienia sprawy telefonicznie uzyskał informacje z UMW, iż wysokość opłaty zmieniła się w 2008r., natomiast informacja o wypowiedzeniu dotychczasowej opłaty została skierowana na adres [REDAKTOWANO], pod którym skarżący nie mieszka już od początku roku 2002r., nie zaś na właściwy adres przy ul. [REDAKTOWANO]. Skarżący powołując się na wyjaśnienia urzędnika twierdzi, że adres z ul. [REDAKTOWANO] wykorzystano z uwagi na fakt, iż wcześniej kierowana korespondencja pod adres z ul. [REDAKTOWANO] nie była przez niego odbierana. Zarzucając błędy w postępowaniu Prezydenta w zakresie braku uaktualnienia adresów zamieszkania, skarżący podniósł zarzut ewentualnego udostępniania informacji pouf-

nym osobom postronnym, np. lokatorom mieszkania przy ul. [REDAKTOWANO], aktualnie przez niego wynajmowanego. Konkludując, skarżący wniósł o:

- wyjaśnienie wysokości należnych od niego opłat z tytułu użytkowania wieczystego oraz podatku od nieruchomości związanych z mieszkaniem przy ul. [REDAKTOWANO], a w przypadku nie przyjęcia jego stanowiska, wydanie decyzji administracyjnej w tym zakresie;
- wyjaśnienie stanu aktualnych rozliczeń z UM w zakresie użytkowania wieczystego;

- wstrzymanie kolejnych wezwań do zapłaty do czasu wyjaśnienia sprawy;
- wyjaśnienia zakresu informacji o skarżącym oraz jego rzekomych zaległościach przekazywanych do Krajowego Rejestru Długów lub innych instytucji.

Ustosunkowując się do zarzutu nieprawidłowego doręczania korespondencji, w ocenie Komisji nie można stawiać skarżącemu zarzutu z tego tytułu, o ile ten w rzeczywistości dokonał zgłoszeń zmiany miejsca zamieszkania (zameldowania) we wszystkich właściwych instytucjach (organach). Dokumentacja zebrana w sprawie nie pozwala jednak na ocenę tego faktu, z uwagi na jej niekompletność. W szczególności Komisja nie podziela stanowiska organu podatkowego wyrażonego w piśmie z dnia 16 października 2009r., w którym ten powoływał się na art. 146 § 1 ordynacji podatkowej, uznając, iż strona ma obowiązek zawiadomienia organu podatkowego o zmianie adresu, przy czym zaniebdanie w/w obowiązku skutkuje uznaniem za doręczone pismo kierowane pod dotychczasowy adres. Cytowany przepis bowiem wprowadza zasadę powyższą jedynie w toku postępowania. O ile zaś w sprawie nie toczyło się postępowanie, sam przepis art. 146 ordynacji podatkowej nie mógł stanowić samodzielnego zobowiązania dla podatnika ze wszystkimi wynikającymi z niego negatywnymi konsekwencjami. Warto w tym miejscu zauważyć, iż podłożem sporu wysokości opłaty tytułem użytkowania wieczystego jest ocena skuteczności wypowiedzenia dotychczasowej opłaty w kontekście okoliczności doręczenia oświadczenia w tym zakresie. Właściwym jednak do rozstrzygnięcia powstałego sporu jest wyłącznie niezależny sąd. Jeśli więc skarżący nadal będzie prezentował stanowisko wadliwego wypowiedzenia, Prezydent będzie zmuszony do wystąpienia na drogę postępowania sądowego ze stosowym powództwem. Skarżący zaś będzie mógł kwestionować skuteczność ustalenia nowej opłaty z uwagi na wadliwość doręczenia. Ustosunkowując się do zarzutu bezpodstawnego informowania Krajowego Rejestru Długów o powstałym zadłużeniu tytułem nie uiszczenia opłaty, należy uznać iż jest ono przedwczesne, gdyż z wyjaśnień przedstawicieli Prezydenta wynika, że taka informacja nie została przekazana żadnej instytucji. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

Ad. IV.

Komisja postanowiła zapoznać się z treścią korespondencji na kolejnym posiedzeniu tj. dnia 19 września br.

Ad. V.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby następne posiedzenie odbyło się dnia 19 września 2011r. (poniedziałek) o godz. 16.00, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:

Elżbieta

Bocheńska - Zarzycka

